

بسمه تعالی

آیین نامه کمیسیون تخصصی فناوری

شورای پژوهش و فناوری دانشگاه فردوسی مشهد

آیین نامه کمیسیون تخصصی فناوری شورای پژوهش و فناوری دانشگاه

ماده (۱) تعاریف

پژوهش بنیادی: عبارت است از کاوش‌های اصیل و نو به منظور کشف یا طرح نظریه‌های جدید و افزایش اندوخته‌های علمی و درک بهتر پدیده‌های طبیعی، انسانی، اجتماعی و فرهنگی.

پژوهش کاربردی: هر نوع کاوش اصیل به منظور کسب دانش علمی و فنی جدید که برای آن کاربرد ویژه‌ای در نظر گرفته شود.

پژوهش توسعه‌ای: هر گونه فعالیت منظم مبتنی بر دانش موجود حاصل از تحقیقات و یا تجربیات موجود که به منظور تولید مواد، فرآورده‌ها، ابزار، فرآیندها و روش‌های جدید، یا بهبود آن‌ها انجام شود.

فناوری: عبارت است از کاربرد نوآورانه علم و دستاوردهای پژوهشی در موارد عملی. فناوری از جنس توانایی است که منشأ آن دانایی است.

توسعه فناوری: فراهم آوردن زمینه ایجاد، انتقال، جذب و بومی‌سازی و انتشار فناوری به منظور رسیدن به اهداف.

دستاوردهای فناوری: گواهی ثبت اختراع داخلی و خارجی، دانش فنی، گزارش فناوری، محصولات جدید در مقیاس آزمایشگاهی و نیمه صنعتی.

اختراع: محصول یا فرآیندی است که راه نوینی را جهت انجام کاری و یا راه حل فنی جدیدی را برای حل مشکلی ارائه می‌نماید.

دانش فنی: مجموعه‌ای از اطلاعات صنعتی مفید، محرمانه، ارزشمند و نوآورانه است که شامل اطلاعات علمی و مهندسی، اسرار تجاری، مشخصات، تکنیک‌ها و فرآیندهای ساخت و تولید، اطلاعات تحقیق و توسعه، طراحی مفهومی، پایه و جزئیات اجرایی، گزارش امکان‌سنجی اقتصادی، اخذ تأییدیه‌های معتبر و سایر دانش‌های فنی تخصصی می‌شود که به منظور طراحی، تولید و ساخت محصول و یا خدمت، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

انتقال فناوری: فرآیندی است که در آن یک فناوری از یک مبدأ به یک مقصد برای تولید کالا و خدمات و همچنین دستیابی به ابزار لازم جهت توسعه فرآیند و روش‌های فناوری مرتبط، مستقل از صاحب اصلی فناوری، انتقال می‌یابد.

بومی سازی فناوری: عبارت است از تغییر مناسب در فناوری وارداتی به نحوی که به لحاظ منافع و یا نتایج با توانمندی‌ها، مزیت‌ها و نیازهای بومی تطابق پیدا کند.

جذب فناوری: عبارت است از بهره‌برداری کامل از فناوری وارداتی در محیط مقصد توسط سازمان‌های متعدد با رویکرد رفع نیازمندی‌های بازار.

نوآوری: عبارت است از بکارگیری موفق ایده‌های نو که به صورت محصول و یا خدمات جدید یا بهبود یافته، عملاً مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد.

کارآفرینی: فعالیتهایی که با شناسایی و توسعه فرصت‌ها از طریق اقدام‌های نوآورانه همراه با ریسک، موجب ایجاد ارزش افزوده می‌گردد.

پایش فناوری (Monitoring): دیده‌بانی محیط برای شناسایی علائم و نشانه‌های تغییر و مراحل اولیه توسعه فناوری است و تصمیم‌گیرندگان را از تغییرات محتمل آگاه می‌سازد.

پیش بینی فناوری (Forecasting): مفهومی گسترده‌تر از پایش فناوری است و در این فرآیند، پایش فناوری براساس راهبردهای کسب و کار صورت می‌گیرد.

دیده‌بانی فناوری (Scouting): فرآیند یافتن ایده‌های نوین علمی و فناوری برای توسعه علم و فناوری.

شرکت‌های دانشگاهی: شرکت‌هایی که صرفاً در محدوده تحقیقات و خدمات علمی و فنی که شرکت‌ها و موسسات بخش غیردولتی و غیر عمومی قادر به انجام آن‌ها نیستند و دانشگاه را از اهداف اصلی آموزشی و پژوهشی خود دور نمی‌کند، فعالیت می‌کنند.

نهادهای فعال در حوزه فناوری: پارک علم و فناوری دانشگاه، مدیریت نوآوری، گروه مالکیت فکری، مدیریت ارتباط با صنعت و جامعه.

کمیسیون تخصصی فناوری شورای پژوهش و فناوری دانشگاه: کمیسیونی است که به منظور پیگیری شرح وظایف ماده ۳ آیین‌نامه به عنوان یکی از کمیسیون‌های تخصصی شورای پژوهش و فناوری دانشگاه تشکیل می‌شود و در این آیین‌نامه کمیسیون فناوری دانشگاه نامیده می‌شود.

ماده ۲) اهداف

- جهت‌دهی افزایش کیفی و کمی تولیدات علمی به فناوری، توسعه واحدهای پژوهش و فناوری تقاضامحور و دستیابی به جایگاه پژوهشی و فناوری ممتاز در سطح ملی و فرا ملی در حوزه‌های منتخب فناوری.
- ارتقای توانمندی‌های ارزش آفرین، افزایش تولید فناوری و توسعه قابلیت‌های بهره‌برداری و انتقال فناوری‌های نوین، حمایت از تولید و ارائه محصولات / خدمات تخصصی دانش‌بنیان.

ماده ۳) وظایف کمیسیون فناوری دانشگاه

- تدوین راهبردها و جهت‌گیری‌های کلان دانشگاه در زمینه توسعه فناوری
- سیاست‌گذاری برای نحوه همکاری با مراکز پژوهشی و فناوری داخل و خارج از دانشگاه
- سیاست‌گذاری نحوه عملیاتی کردن توسعه دستاوردهای فناوری
- سیاست‌گذاری برای نحوه واگذاری و یا دریافت دارایی‌های فکری
- سیاست‌گذاری برای ورود به بازار سفارش جهانی تحقیق و توسعه
- تدوین نحوه تعیین حوزه‌های منتخب فناوری (محورهای توسعه فناوری) و نحوه حمایت از آن‌ها
- سیاست‌گذاری در زمینه نحوه همکاری با کارگزاران و نهادهای بخش خصوصی ارائه‌دهنده خدمات تخصصی فناوری

- نظارت بر تدوین و تصویب برنامه‌های اجرایی توسعه فناوری در دانشگاه و نظارت بر عملکرد برنامه‌ها
- نظارت بر استقرار نظام نوآوری و برنامه‌ریزی برای هم‌افزایی میان نهادهای فعال در حوزه فناوری
- تعیین محورهای توسعه فناوری دانشگاه و مأموریت فناوری برای دانشکده‌ها و پژوهشکده‌ها
- بررسی و ارزش‌گذاری دستاوردهای فناوری دانشگاه براساس آیین‌نامه‌های مصوب
- تدوین و تصویب برنامه‌های اجرایی توسعه روابط بین‌المللی مبتنی بر توسعه فناوری
- تدوین و تصویب آیین‌نامه / شیوه‌نامه / دستورالعمل‌های اجرایی مورد نیاز

ماده ۴) ترکیب اعضای کمیسیون فناوری دانشگاه (مجموعاً ۱۴ نفر)

- معاون پژوهش و فناوری دانشگاه (رئیس کمیسیون)
- مدیر ارتباط با صنعت و جامعه دانشگاه (دبیر کمیسیون)
- رئیس پارک علم و فناوری دانشگاه
- مدیر پژوهشی دانشگاه
- مدیر نوآوری دانشگاه
- معاون پژوهش و فناوری دانشکده مهندسی
- معاون پژوهش و فناوری دانشکده کشاورزی
- معاون پژوهش و فناوری دانشکده علوم
- معاون پژوهش و فناوری دانشکده ادبیات و علوم انسانی
- معاون پژوهشی، پشتیبانی و توسعه منابع دانشکده علوم اداری و اقتصادی
- معاون پژوهشی، پشتیبانی و توسعه منابع دانشکده دامپزشکی
- نماینده معاونت آموزشی دانشگاه
- رئیس یکی از پژوهشکده‌های دانشگاه به انتخاب معاون پژوهش و فناوری دانشگاه
- یک نفر صاحب نظر در حوزه توسعه فناوری به انتخاب معاون پژوهش و فناوری دانشگاه

تبصره ۱: جلسات کمیسیون تخصصی فناوری شورای پژوهش و فناوری دانشگاه با حضور اکثریت اعضای آن رسمیت یافته و تصمیمات با رأی نصف به علاوه یک از کل اعضای حاضر، قطعی خواهد بود.

ماده ۵) نظارت بر حسن اجرای این آیین‌نامه به عهده معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه است.

ماده ۶) شورای پژوهش و فناوری دانشگاه، امور مرتبط با این آیین‌نامه (مطابق ماده ۳) را به کمیسیون فناوری دانشگاه جهت تصمیم‌گیری و اقدام تفویض نماید.

ماده ۷) این آیین‌نامه در شش ماده و یک تبصره در هفتمین جلسه شورای پژوهش و فناوری دانشگاه، به تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۰۷ به تصویب رسید.